

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός γνωμοδότησης 21/2012

**Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους
(Τμήμα Β')**

Συνεδρίαση της 16^{ης} Ιανουαρίου 2012

ΣΥΝΘΕΣΗ:

Προεδρεύων: Αλέξανδρος Καραγιάννης, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους, αρχαιότερος των παρισταμένων Νομικών Συμβούλων του Τμήματος, λόγω κωλύματος του Προέδρου του Τμήματος Φωκίωνα Γεωργακόπουλου, Προέδρου του Ν.Σ.Κ.

Νομικοί Σύμβουλοι: Νικόλαος Μουδάτσος, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Γεώργιος Κανελλόπουλος, Ευγενία Βελώνη, Δημήτριος Χανής, Αφροδίτη Κουτούκη και Δημήτριος Αναστασόπουλος.

Εισηγητής: Παντελής Παπαδάκης, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη χωρίς ψήφο).

Αριθμός Ερωτήματος: Υπ' αριθμ. πρωτ. 8220/14/11/3-3-2011 έγγραφο του Υπουργείου Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας/ Γενική Γραμματεία Λιμένων & Λιμενικής Πολιτικής/ Δνση Λιμενικών Υποδομών/ Τμήμα β' Μελετών & Έργων.

Περίληψη Ερωτήματος: *Αν οι ποινικές και διοικητικές κυρώσεις (λιμενικά πρόστιμα) που προβλέπονται στο άρθρο 29 (παρ. 1) του ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» (Α' 285) σε βάρος αυτών που επιφέρουν αυθαίρετες μεταβολές σε αιγιαλό, παραλία, θάλασσα κ.λπ. επιβάλλονται ή όχι με βάση την ως άνω διάταξη σε βάρος φυσικών ή νομικών προσώπων που εκμεταλλεύονται μονάδες ιχθυοκαλλιέργειών, των οποίων οι άδειες λειτουργίας έχουν λήξει και δεν έχουν*

ανανεωθεί, πλην όμως κατά το χρόνο κατασκευής-τοποθέτησης των μονάδων διέθεταν τις απαιτούμενες άδειες.

Επί του ως άνω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Β') γνωμοδότησε ως εξής:

I. Ιστορικό.

Το εν θέματι ερώτημα τέθηκε ύστερα από την υπ' αριθμ. ΩΠ: 091310/02-11 σηματική αναφορά του Λ/Χ ΠΟΡΟΥ, που ανέφερε ότι στην περιοχή της αρμοδιότητάς του υφίστανται μονάδες ιχθυοκαλλιεργειών, των οποίων οι άδειες λειτουργίας έχουν λήξει και δεν έχουν ανανεωθεί. Σύμφωνα με την ίδια αναφορά, για τις εν λόγω ιχθυοκαλλιέργειες εκδόθηκαν πρωτόκολλα άρσης – απομάκρυνσης από την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, ενώ διευκρινίζεται ότι κατά το χρόνο κατασκευής – τοποθέτησής τους οι ως άνω μονάδες διέθεταν τις απαιτούμενες άδειες.

II. Νομοθετικό πλαίσιο.

A. Στο άρθρο 1 παρ. 3 του, κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 10 και 20 του ν.δ. 420/1970 [Αλιευτικός Κώδικας] (Α' 27), εκδοθέντος β.δ. 142/1971 (Α' 49, διόρθ. ημαρτ. στο Α' 71/19-5-1972) ορίζεται ότι *«Δια την κατασκευήν εγκαταστάσεων τεχνητής καλλιεργείας υδροβίων ζώων απαιτείται άδεια, χορηγούμενη παρά του Υπουργείου Γεωργίας (Δ/νσεως Αλιείας)»*. Στην περ. 11 της υποπαρ. ιθ' της περ. α' του άρθρου 1 του π.δ. 332/1983 (Α' 117) προβλέφθηκε ότι η ως άνω άδεια χορηγείται από το Νομόρχη.

Στο άρθρο 32 (παρ. 7 περ. α) του ν. 1845/1989 (Α' 102) ορίζεται ότι: *«Για τη δημιουργία μονάδων υδατοκαλλιεργειών εντατικής μορφής, επιτρέπεται η εκμίσθωση κατάλληλων για το σκοπό αυτόν υδάτινων εκτάσεων για χρονικό διάστημα μέχρι δέκα (10) ετών, με την υποχρέωση των μισθωτών να πραγματοποιήσουν τη μονάδα μέσα σε προθεσμία, που θα ορίζεται με την εγκριτική απόφαση, ανάλογα με το είδος της μονάδας και η οποία δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη των τριών (3) ετών. Η προθεσμία αυτή μπορεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις να παραταθεί για ένα (1) ακόμη χρόνο. Μετά την πάροδο απράκτου της προθεσμίας, η απόφαση εκμίσθωσης ανακαλείται και το μίσθωμα που καταβλήθηκε δεν επιστρέφεται»*.

Στο άρθρο 19 παρ. 11 του ν. 3208/2003 (Α' 303) ορίζονται τα εξής: *«Η παραχώρηση, μίσθωση, αναμίσθωση, ανανέωση ή παράταση της μίσθωσης υδάτινων*

εκτάσεων για ίδρυση, επέκταση ή μετεγκατάσταση μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντατικής ή ημιεντατικής μορφής, καθώς και των δημόσιων ιχθυοτροφείων (λιμνοθαλασσών, λιμνών) και λοιπών ιχθυοτρόφων υδάτων γίνονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας αλιευτικής νομοθεσίας και καταρτίζονται με σύμβαση που περιβάλλεται τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου μεταξύ του Δημοσίου εκπροσωπούμενου από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας και του μισθωτή, μέσα σε τρεις (3) μήνες από την έκδοση της παραπάνω απόφασης. Με την ίδια απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας χορηγείται η άδεια για την εγκατάσταση τεχνητής καλλιέργειας υδρόβιων ζώων (ίδρυσης και λειτουργίας των μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντατικής και ημιεντατικής μορφής). Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας μπορεί να ρυθμίζεται κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων».

Στο άρθρο 30 του ν. 2971/2001 (Α' 285) προβλέπεται ότι «Για τη χορήγηση άδειας εγκατάστασης θαλάσσιων υδατοκαλλιεργειών απαιτείται, εκτός από τις προϋποθέσεις, που προβλέπονται από την ειδική για αυτές νομοθεσία, και η σύμφωνη γνώμη του Γ.Ε.Ν., του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και του Υπουργείου Πολιτισμού».

Στο άρθρο 15 (παρ. 3) του ν. 2130/1993 (Α' 62, διόρθ. ασφαμ. στο Α' 77) προβλέπεται ότι: «Τα μισθώματα από την εκμίσθωση θαλάσσιων εκτάσεων για υδατοκαλλιέργειες που δικαιούνται το Δήμο, αποδίδονται στο δήμο ή κοινότητα στην περιφέρεια του οποίου ανήκουν οι θαλάσσιες εκτάσεις. Με απόφαση του οικείου νομάρχη καθορίζεται το ύψος του ετήσιου μισθώματος, που καταβάλλουν οι μισθωτές εντατικής μορφής καλλιεργειών».

Β. Εξάλλου, στο άρθρο 14 του ν. 2971/2001 (Α' 285) ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «1. Η παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης αιγιαλού, παραλίας, συνεχόμενου ή παρακείμενου θαλάσσιου χώρου, ή του πυθμένα για την εκτέλεση έργων που εξυπηρετούν εμπορικούς, βιομηχανικούς, συγκοινωνιακούς, λιμενικούς ή άλλου είδους σκοπούς, που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών κατά τη διαδικασία που προβλέπει η επόμενη παράγραφος. Η παραχώρηση μπορεί να περιλαμβάνει και απλή χρήση αιγιαλού και παραλίας για την εξυπηρέτηση λειτουργικών αναγκών των έργων αυτών. Η

διαδικασία αυτή απαιτείται και για τα έργα του Δημοσίου στους παραπάνω χώρους.

2. Ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει αίτηση προς την αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, η οποία συνοδεύεται από τεχνικό φάκελλο...6. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας μετά από γνώμη της Επιτροπής Δημοσίων Κτημάτων, στην οποία μετέχει ειδικώς για την περίπτωση αυτή και αντιπρόσωπος του προτείνοντος Υπουργείου, επιτρέπεται η χωρίς δημοπρασία, απευθείας παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης αιγιαλού και παραλίας, θάλασσας ή πυθμένα και του υπεδάφους του σε αυτούς που έχουν ιδρύσει ή έχουν την πρόθεση να ιδρύσουν, σε ιδιωτικούς χώρους, επί των οποίων έχουν κυριότητα ή δικαίωμα χρήσης με ενοχική σχέση, εμπορικές επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται χύδην φορτία, εργοστάσια ή άλλες βιομηχανικές ή βιοτεχνικές ή ξενοδοχειακές επιχειρήσεις ή υδατοκαλλιεργητικές, αλιευτικές επιχειρήσεις...Αυτοί που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο καταβάλλουν ετησίως αποζημίωση...7. Η κατασκευή των έργων, που απαιτούνται στο πλαίσιο της παραπάνω παραχώρησης, γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, τηρουμένων των γενικών και ειδικών πολεοδομικών διατάξεων, καθώς και των οικείων διατάξεων για τους λιμένες. Η κατασκευή των έργων δεν μπορεί να αρχίσει εάν προηγουμένως η απόφαση παραχώρησης δεν κατατεθεί στην αρμόδια Λιμενική αρχή και δεν εκδοθεί από αυτή σχετική, αστυνομικής φύσεως, άδεια...».

Γ. Περαιτέρω, στο άρθρο 29 παρ. 1 του ν. 2971/2001 (Α' 285) ορίζονται τα εξής: «Όποιος χωρίς άδεια ή με υπέρβαση αυτής ή με άδεια που εκδίδεται κατά παράβαση του νόμου αυτού επιφέρει στον αιγιαλό, την παραλία, τη θάλασσα, τον πυθμένα, τη ζώνη λιμένα, τη μεγάλη λίμνη, πλεύσιμο ποταμό, όχθη ή παρόχθια ζώνη μεγάλης λίμνης ή πλεύσιμου ποταμού οποιαδήποτε μεταβολή με την κατασκευή, τροποποίηση ή καταστροφή έργων ή του εδάφους ή του πυθμένα με τη λήψη χώματος, λίθων ή άμμου ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, ανεξάρτητα αν με τον τρόπο αυτόν επήλθε ζημιά σε οποιονδήποτε, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και με τα πρόστιμα που επιβάλλονται διοικητικά σύμφωνα με την παράγραφο 23 του άρθρου 3 του Ν. 2242/1994, που εφαρμόζεται κατά τα λοιπά».

Τέλος, στην παράγραφο 23 του άρθρου 3 του ν. 2242/1994 (Α' 162), όπου παραπέμπει το άρθρο 29 παρ. 1 του ν. 2971/2001, ορίζονται τα εξής: «Στους

παραβάτες της παραγράφου 2 του άρθρου 24 του ν. 2344/1940 «περί αιγιαλού και παραλίας» (ΦΕΚ 154 Α'), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 1 α.ν. 263/1968, ανεξαρτήτως των συντρεχουσών ποινικών ευθυνών, επιβάλλεται από την οικεία Λιμενική Αρχή πρόστιμο ύψους τουλάχιστον πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμών και μέχρι δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές κατά την διαδικασία του άρθρου 157 του ν.δ/τος 187/1973. Σε σοβαρές περιπτώσεις παράνομων προσχώσεων και αλλοιώσεων του αιγιαλού και της παραλίας ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας επιβάλλει πρόστιμο ύψους μέχρι εκατό εκατομμυρίων (100.000.000) δραχμών, ύστερα από πρόταση της οικείας Λιμενικής Αρχής».

III. Εκ των προπαρατεθεισών διατάξεων, ερμηνευομένων αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους, προκύπτουν τα ακόλουθα:

A. Με τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 3 του β.δ. 142/1971 και 32 παρ. 7 περ. α' του ν. 1845/1989 παρεσχέθη στη Διοίκηση η διακριτική ευχέρεια να παραχωρεί με εκμίσθωση ιδιαίτερο δικαίωμα χρήσεως σε κοινόχρηστο πράγμα για την εγκατάσταση μονάδας ιχθυοκαλλιέργειας. Η ως άνω παραχώρηση - εκμίσθωση γινόταν δυνάμει του άρθρου 19 παρ. 11 του ν. 3208/2003 με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας. Με την ίδια απόφαση χορηγούνταν και η άδεια για την ίδρυση, εγκατάσταση και λειτουργία της μονάδας στις υδάτινες εκτάσεις. Εξάλλου, στη συνέχεια και μέχρι 31-12-2011, η διοίκηση, διαχείριση και εκμετάλλευση των ιχθυοτρόφων εν γένει υδάτων (άρθρο 1 παρ. 1 του ν.δ. 420/1970, β.δ. 18-3-1940, Α' 94 και άρθρο 109 παρ. 1 περ. η' του π.δ. 433/1977, Α' 133), καθώς και ειδικότερα η μίσθωση με δημοπρασία των ιχθυοτρόφων υδάτων εν γένει (άρθρο 38 παρ. 1, 3 εδ. 2 και 4 του ν.δ. 420/1970) γινόταν με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 186, 280 παρ. III εδ. β' και 283 του ν. 3852/2010 (Α' 87), ενώ από 1-1-2012 γίνεται από τον (αιρετό) Περιφερειάρχη, σύμφωνα με τα άρθρα 159, 186 παρ. II περ. Β αρ. 45 και 46 και παρ. III εδ. β' του τελευταίου αυτού νόμου, ο οποίος δεν κάνει ειδικότερη μνεία για την αρμοδιότητα χορήγησης άδειας ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας μονάδων υδατοκαλλιεργειών και εκμίσθωσης- παραχώρησης χωρίς δημοπρασία των ιχθυοτρόφων υδάτων σε αυτές. Οπωσδήποτε, η πράξη εκμίσθωσης της κατάλληλης έκτασης έχει κατά νόμο ως προϋπόθεση την προηγούμενη τήρηση των διαδικασιών προεκτίμησης των επιπτώσεων από την εγκατάσταση και λειτουργία της

ιχθυοκαλλιεργητικής μονάδας στο περιβάλλον, οι οποίες προβλέπονται στο 1650/1986 και την ΚΥΑ 69269/1990, όπως εκάστοτε ισχύουν, ειδικότερα δε τη χωροθέτηση και την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων λειτουργίας της μονάδας (ΣΤΕ 2351/1992, 990/1995, 2220/2003, 161/2009, 1055/2010). Αν τα έργα εκτείνονται και στον αιγιαλό και την παραλία, απαιτείται και η παραχώρηση χρήσης αυτών για κατασκευή έργων, η οποία αρχικά γινόταν με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, στη συνέχεια με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας και, πλέον, γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, όπως προκύπτει από το συνδυασμό των άρθρων 14 του ν. 2971/2001, 1 (παρ. 6) του ν. 2503/1997, 46 (παρ. 21) του ν. 3220/2004 και των άρθρων 280 παρ. Ι και 186 του ν. 3852/2010. Τέλος, για τη χορήγηση της άδειας εγκατάστασης θαλάσσιων υδατοκαλλιεργειών απαιτείται, κατ' άρθρο 30 ν. 2971/2001, εκτός από τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από την ειδική για αυτές νομοθεσία και η σύμφωνη γνώμη, μεταξύ άλλων, του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Β. Περαιτέρω, η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του ν. 2971/2001 ορίζει ότι όποιος χωρίς άδεια ή με υπέρβαση αυτής ή με άδεια που εκδίδεται κατά παράβαση του νόμου αυτού επιφέρει οποιαδήποτε μεταβολή στα κοινόχρηστα πράγματα που αναφέρονται σε αυτήν, μεταξύ των οποίων στον αιγιαλό, την παραλία και τη θάλασσα τιμωρείται, αφενός μεν με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους, αφετέρου δε με διοικητικό πρόστιμο, το οποίο επιβάλλεται από την αρμόδια Λιμενική Αρχή ή τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 23 του άρθρου 3 του ν. 2242/1994. Από τις διατάξεις των νόμων που αναφέρθηκαν προκύπτει ότι σκοπός του νομοθέτη είναι να αποθαρρύνει, με την επιβολή των ανωτέρω κυρώσεων, την αυθαίρετη μεταβολή του αιγιαλού, παραλίας, θάλασσας κ.λπ., με την κατασκευή έργων κ.λπ. ή και με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, η οποία γίνεται χωρίς τις εγγυήσεις που παρέχει η έκδοση της σχετικής αδείας και η τήρηση των νομίμων προϋποθέσεων (περιβαλλοντικοί όροι κ.λπ.) που έχουν τεθεί για την προστασία των κοινοχρήστων πραγμάτων.

Γ. Γίνεται δεκτό ότι οι άδειες δεν ιδρύουν δικαιώματα, αλλ' επαναφέρουν σε ισχύ υπάρχοντα, ήδη, δικαιώματα, των οποίων την άσκηση παρεκώλυε, μέχρι αυτές να εκδοθούν, υφισταμένη απαγόρευση γενικής φύσεως. Υπ' αυτήν την έννοια, άδεια

είναι η σε κάθε ατομική περίπτωση άρση γενικής απαγόρευσης (Μ. Στασινοπούλου, *Δικηγορικών διοικητικών πράξεων*, Αθήναι 1951, σελ. 146).

Όταν πρόκειται για μονάδες ιχθυοκαλλιεργείων, ως άδεια κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 29 παρ. 1 του ν. 2971/2001, της οποίας η έλλειψη, η υπέρβαση ή η κατά παράβαση του νόμου έκδοση επισύρει την επιβολή του προστίμου, νοείται η άδεια ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας τους, η οποία προβλέπεται και χορηγείται κατά τα ανωτέρω υπό στοιχείο II Α της παρούσας εκτιθέμενα.

Κατά την αληθή έννοια της διάταξης του άρθρου 29 παρ. 1 του ν. 2971/2001, οι προαναφερόμενες ποινικές και διοικητικές κυρώσεις (λιμενικά πρόστιμα) για αυθαίρετες μεταβολές στον αιγιαλό, παραλία, θάλασσα κ.λπ. επιβάλλονται σε βάρος των παραβατών, όχι μόνον όταν οι μεταβολές αυτές έγιναν χωρίς νόμιμη άδεια ή καθ' υπέρβαση αυτής ή με άδεια που εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου, αλλά και με βάση άδεια της οποίας η χρονική ισχύς έληξε. Στην τελευταία αυτή περίπτωση εμπίπτει, όχι μόνο η μεταβολή που επέρχεται με την κατασκευή έργων κ.λπ. και προκειμένου για μονάδες ιχθυοκαλλιέργειας με την εγκατάσταση και λειτουργία αυτών, αλλά και με τη διατήρηση και λειτουργία των εγκαταστάσεων των μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας και των συνοδών αυτών έργων. Και τούτο διότι, εφόσον κατά την επίμαχη διάταξη, η διοικητική κύρωση είναι επιβλητέα σε περίπτωση «οποιασδήποτε» μεταβολής και «με οποιονδήποτε άλλον τρόπο» και όχι μόνο με την κατασκευή έργων κ.λπ., μετά τη λήξη της σχετικής αδείας, η διατήρηση και λειτουργία των εγκαταστάσεων των μονάδων ιχθυοκαλλιέργειας και των συνοδών αυτών έργων συνιστά παράβαση της υπάρχουσας γενικής φύσεως απαγόρευσης της μεταβολής αιγιαλού, παραλίας, θάλασσας κ.λπ., που προβλέπει η ως άνω διάταξη, η οποία (απαγόρευση) αναβιώνει μετά τη λήξη της αδείας, το δε γεγονός ότι κατά το χρόνο της εγκατάστασης και έναρξης λειτουργίας των μονάδων στο κοινόχρηστο πράγμα είχε χορηγηθεί προς τούτο σχετική άδεια δεν ασκεί έννομη επιρροή.

IV. Κατ' ακολουθίαν των προεκτεθέντων, στο εν θέματι ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι *οι ποινικές και διοικητικές κυρώσεις (λιμενικά πρόστιμα), που προβλέπονται στο άρθρο 29 παρ. 1 του ν. 2971/2001 (Α '285) σε βάρος αυτών που επιφέρουν αυθαίρετες μεταβολές σε αιγιαλό, παραλία, θάλασσα κ.λπ., επιβάλλονται με βάση την ως άνω διάταξη σε βάρος φυσικών ή νομικών προσώπων που*

εξακολουθούν να διατηρούν και να εκμεταλλεύονται μονάδες ιχθυοκαλλιέργειών, των οποίων οι άδειες λειτουργίας έχουν λήξει και δεν έχουν ανανεωθεί, ακόμη και αν τα πρόσωπα αυτά κατά τον χρόνο κατασκευής-τοποθέτησης των μονάδων στο κοινόχρηστο πράγμα διέθεταν τις προς τούτο απαιτούμενες κατά την κείμενη νομοθεσία άδειες.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 26 -1- 2012

Ο Προεδρεύων του Τμήματος

Ο Εισηγητής

Παντελής Παπαδάκης
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.